

Olomoucký kraj
Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a, [redacted]

Sp.zn.: KÚOK/140552/2025

V Olomouci dne 21. 1. 2026

č.j. KUOK 4147/2026

počet stran/listů/příloh: 10/5/0

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování: Mgr. [redacted]

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: JUDr. [redacted]

Rozhodnutí

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností (dále jen „odvolací orgán“) příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání Ing. [redacted]ho [redacted]a, [redacted], bytem [redacted], [redacted] (dále jen „odvolatel“), ze dne 28. 11. 2025, které směřuje proti rozhodnutí obce Prosenice vydanému na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“ nebo „InfZ“), takto:

- I. **Obci Prosenice**, IČO 00301809, se podle § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím **přikazuje, aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí poskytla** odvolateli informace požadované v žádosti datované ke dni 20. 11. 2025, a to:
 - **usnesení Zastupitelstva obce Prosenice přijatá v období od 1. 7. 2018 do dne podání předmětné žádosti**
 - **usnesení Rady obce Prosenice přijatá v období od 1. 7. 2018 do dne podání předmětné žádosti**
 - **zápisy z jednání Zastupitelstva obce Prosenice za období od 1. 7. 2018 do dne podání žádosti, a to včetně jejich případných příloh.**
- II. Podle § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím se **rozhodnutí obce Prosenice** jako povinného subjektu **ze dne 28. 11. 2025 č.j. 622/2025/LB**, kterým byla odmítnuta žádost odvolatele datovaná ke dni 20. 11. 2025, **zrušuje v části, která je předmětem informačního příkazu uvedeného ve výroku č. I. tohoto rozhodnutí, a řízení o odvolání se v této části zastavuje.**

III. Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se **rozhodnutí obce Prosenice** jako povinného subjektu ze dne **ze dne 28. 11. 2025 č.j. 622/2025/LB zrušuje v části odmítající informace**, které nejsou předmětem informačního příkazu obsaženého ve **výroku č. I. tohoto rozhodnutí**, a **věc se v této části vrací povinnému subjektu k novému projednání.**

Účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

K výroku I.:

- Ing. [REDACTED], bytem [REDACTED],
- obec Prosenice, IČO 00301809, Na Návsi 10, 751 21 Prosenice

K výrokům II. a III.:

- Ing. [REDACTED], bytem [REDACTED],

O d ů v o d n ě n í

I .

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor majetkový, právní a správních činností (dále jen „odvolací orgán“), obdržel dne 7. 1. 2026 prostřednictvím obce Prosenice (dále jen „povinný subjekt“) odvolání odvolatele ze dne 28. 11. 2025 proti rozhodnutí tohoto povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, a to spolu se spisovým materiálem.

Z předložené spisové dokumentace bylo zjištěno, že se odvolatel podáním datovaným ke dni 20. 11. 2025 obrátil na povinný subjekt s žádostí o poskytnutí informací, cit.:

„1. Všechna usnesení Zastupitelstva obce Prosenice přijatá v období od 1. 7. 2018 včetně do dne vyřízení žádosti.

2. Všechna usnesení Rady obce Prosenice přijatá v období od 1. 7. 2018 včetně do dne vyřízení žádosti.

3. Úplné zápisy ze všech jednání Zastupitelstva obce Prosenice a Rady obce Prosenice za uvedené období, včetně:

- prezenčních listin,*
- výsledků hlasování jednotlivých členů orgánů obce,*
- případných příloh, které jsou součástí zápisu nebo na které se zápis odkazuje.”*

Povinný subjekt vydal dne 28. 11. 2025 rozhodnutí opatřené č.j. 622/2025/LB, kterým předmětnou žádost odmítl. Odvolatel podal proti tomuto rozhodnutí téhož dne, tj. dne 28. 11. 2025 včasné odvolání, které zaslal povinnému subjektu datovou schránkou.

Povinný subjekt dne 11. 12. 2025 postoupil odvolacímu orgánu dané odvolání ze dne 28. 11. 2025 a kopii datové zprávy, kterou odvolatel podal předmětné odvolání k povinnému subjektu. Jelikož předané dokumenty nenaplňovaly ani minimální rozsah dokumentů, které je nutné mít ze strany odvolacího orgánu k dispozici, aby mohl o podaném odvolání relevantně rozhodnout, vrátil odvolací orgán předmětné odvolání povinnému subjektu k řádnému předložení spisového materiálu, a to dopisem ze dne

22. 12. 2025 č.j. KUOK 141793/2025.

Odvolací orgán zaslal předmětný dopis rovněž téhož dne na vědomí odvolateli.

Povinný subjekt následně dopisem ze dne 7. 1. 2026 č.j. 699/2025/LB předložil odvolacímu orgánu předmětné odvolání spolu se spisovým materiálem.

Odvolací orgán zdůrazňuje, že mu na základě jeho dopisu ze dne 22. 12. 2025, kterým vyzval povinný subjekt k řádnému předložení spisového materiálu k předmětnému odvolání ze dne 28. 11. 2025, **byla předložena jedna žádost odvolatele datovaná ke dni 20. 11. 2025 (viz citace této žádosti výše) a k této žádosti bylo jako vyřizující dokument v zaslaném spisovém materiálu připojeno rozhodnutí povinného subjektu datované ke dni 28. 11. 2025 č.j. 622/2025/LB.** Předmětem tohoto rozhodnutí odvolacího orgánu je tedy odvolání ze dne 28. 11. 2025, kterým bylo napadeno rozhodnutí č.j. 622/2025/LB o odmítnutí výše citované žádosti datované ke dni 20. 11. 2025.

Po důkladném prostudování spisového materiálu a posouzení právně relevantních skutečností dospěl nadřízený orgán k následujícím zjištěním a závěrům.

II.

Vzhledem k charakteru požadovaných informací, tj. usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva a rady obce, je v první řadě nutno vyložit vztah zákona o svobodném přístupu k informacím k zákonu o obcích, který upravuje problematiku zápisů a usnesení z jednání uvedených orgánů obcí a přístupu k nim. Je přitom zásadní, jaké postavení má osoba žadatele podle zákona o obcích.

V § 16 odst. 2 písm. a) až g) zákona o obcích je zakotven výčet práv občana obce, který dosáhl 18 let, přičemž podle § 16 odst. 3 práva uvedená v odst. 2 pod písm. c) až g) má i fyzická osoba, která dosáhla věku 18 let a vlastní na území obce nemovitost. Pod písm. e) uvedeného ustanovení je zakotveno právo občana obce „*nahlížet do rozpočtu obce a do závěrečného účtu obce za uplynulý kalendářní rok, do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, do usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce a pořizovat si z nich výpisy*“, přičemž na základě výše uvedeného ustanovení § 16 odst. 3 je toto právo dáno i fyzické osobě starší 18 let, která má na území obce nemovitost. Uvedené osoby (někdy také označované jako tzv. osoby s privilegovaným přístupem) tedy mají přímý a obsahově neomezený přístup k uvedeným dokumentům, tedy včetně osobních údajů. V tomto směru je tedy zákon o obcích lex specialis vůči zákonu o svobodném přístupu k informacím.

Jak vyplývá z postoupeného spisového materiálu, odvolatel je vlastníkem nemovitosti na území obce Prosenice, a tudíž náleží do skupiny tzv. osob s privilegovaným přístupem ve vztahu k informacím podřaditelným pod ustanovení § 16 odst. 2 písm. e) zákona o obcích. Tato skutečnost je jedním ze zásadních faktorů pro vyhodnocení poskytnutelnosti požadovaných informací odvolateli (k tomu viz dále).

III.

Odvolací orgán konstatuje, že odvolání bylo podáno včas a je jím napadeno dotčené rozhodnutí povinného subjektu v celém rozsahu.

Povinný subjekt ve výroku napadeného rozhodnutí odmítl předmětnou žádost

odvolatele na základě ustanovení § 11a InfZ, když konkrétně uvedl: „Podle ustanovení § 11a zákona o svobodném přístupu k informacím se poskytnutí informace odmítá z důvodu jasného cíle způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu.“

Odvolací orgán připomíná doslovné znění § 11a InfZ:

„Povinný subjekt může odmítnout žádost nebo její část do sedmi dnů ode dne jejího přijetí, pokud lze ve vztahu k ní dovodit, že cílem žadatele je způsobit

a) nátlak na fyzickou osobu, jíž se týkají požadované informace, pokud nejde o informace podle § 8a odst. 2, nebo

b) nepřiměřenou zátěž povinného subjektu; za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací, a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a).

(2) Rozsah požadovaných informací nebo počet podaných žádostí není bez dalšího důvodem pro odmítnutí žádosti podle odstavce 1.“

Podle ustanovení § 11a InfZ může tedy povinný subjekt odmítnout žádost nebo její část do sedmi dnů ode dne jejího přijetí, přičemž „přijetím“ žádosti se samozřejmě rozumí její doručení povinnému subjektu. Je irelevantní, kdy byla žádost o informace u povinného subjektu zaevidována (např. kdy jí bylo přiděleno číslo jednací). V přezkoumávaném případě je předmětná žádost o informace datována ke dni 20. 11. 2025. Povinný subjekt v předkládacím dopise ze dne 7. 1. 2026 uvedl, že předmětnou žádost o informace obdržel do své datové schránky dne 20. 11. 2025. Odvolací orgán v tomto směru vychází z informací, které mu byly předloženy ze strany povinného subjektu ohledně dodání předmětné žádosti do jeho datové schránky a má tedy za to, že předmětná žádost byla povinnému subjektu jako orgánu veřejné správy doručena dne 20. 11. 2025. Den následující po uvedeném dni, tedy den 21. 11. 2025, je prvním dnem uvedené sedmidenní lhůty. Pokud tedy jde o stanovenou prekluzivní lhůtu 7 dnů pro vydání odmítavého rozhodnutí podle § 11a InfZ, povinný subjekt ji v posuzovaném případě nedodržel, když napadené rozhodnutí vydal osmý den od doručení žádosti. Povinný subjekt tedy v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí již nemohl použít jako důvod pro odmítnutí předmětné žádosti zneužití práva na informace. Povinný subjekt tak nesplnil jednu z podmínek umožňujících aplikaci § 11a InfZ. Uvedená skutečnost je jednou z vad přezkoumávaného rozhodnutí, která způsobuje jeho nezákonnost.

IV.

V souvislosti s přezkoumáním obsahu napadeného rozhodnutí je nutno obecně připomenout, že ve smyslu § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti a odvolací řízení použije správní řád. Podle § 68 správního řádu obsahuje každé správní rozhodnutí výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části musí být uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu. Pokud jde o řešení otázky, která je předmětem řízení, musí být tato vždy formulována tak, aby výsledný výrok byl jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze tato část rozhodnutí je závazná a schopná právní moci (k tomu viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2015 ve věci sp. zn. 8 As 141/2012).

V odůvodnění rozhodnutí se pak především uvedou důvody výroku rozhodnutí, podklady a skutečnosti pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení daných podkladů a při výkladu právních předpisů.

Povinný subjekt ve výroku napadeného rozhodnutí uvádí, že odmítá předmětnou žádost o informace podle § 11a InfZ z důvodu jasného cíle způsobit nepřiměřenou zátěž povinnému subjektu, což odpovídá důvodu zakotvenému pod písm. b) výše citovaného § 11a InfZ.

V rámci následujícího textu, který odvolací orgán chápe jako odůvodnění napadeného rozhodnutí (byť tak není označeno), povinný subjekt pouze krátce uvedl: „*Zákon o svobodném přístupu k informacím nemůže sloužit jako nástroj pro mstu či šikanózní jednání za vydaný nesouhlas se stavbou na pozemku ve vlastnictví obce.*“

Východiskem pro odvolací orgán při posouzení oprávněnosti aplikace povinným subjektem užitého zákonného důvodu (tj. zneužití práva na informace) je kromě právní úpravy poměrně bohatá judikatura správních soudů, a to nejen z doby po vložení § 11a do InfZ, ale samozřejmě i z doby předcházející, kdy správní soudy se zneužitím práva „pracovaly“ jakožto s faktickým důvodem pro odmítnutí žádosti, neboť principy, na nichž je založena aplikace tohoto důvodu, jsou neměnné (ostatně judikatura z této doby se stala východiskem zákonné úpravy).

Předmětná judikatura (viz např. sp. zn. 6 As 68/2014, 14 A 95/2019, 5 As 370/2019) opakovaně zdůrazňuje, že „*zákaz zneužití práva je v jistém smyslu **ultima ratio**, a proto musí být uplatňován **nanejvýš restriktivně** a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastními právnímu řádu. Zákaz zneužití práva tak musí být chápán jako **výjimka z pravidla**. Odepřít informaci pro zneužití práva **lze jedině tehdy**, jsou-li **zjištěny a doloženy konkrétní skutkové okolnosti**, z nichž vyplývá, že žadatel o informaci fakticky sleduje jiný zájem... Nelze přitom předem paušálně říci, kdy se o zneužití práva bude jednat a kdy nikoliv. Vše záleží na okolnostech konkrétního případu. Stanovením přesných pravidel by byl popřen smysl a samotná podstata institutu zákazu zneužití subjektivních práv, neboť tento institut se musí vyznačovat jistou obsahovou pružností, aby mohl reagovat na nekonečné množství životních situací, na něž nemůže ve své obecnosti právní norma pamatovat.*“ (zvýraznění provedeno odvolacím orgánem).

K samotnému pojmu „nepřiměřená zátěž“, na němž je založena aplikace § 11a odst. 1 písm. b) InfZ, je třeba uvést, že zákon jej nijak nedefinuje. Tento pojem však odpovídá pojmu „nepřiměřené úsilí překračující rámec jednoduché operace“, který je použitý v čl. 5 odst. 3 směrnice 2019/1024/EU. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu půjde o nepřiměřenou zátěž zejména v těch případech, kdy požadovaný způsob poskytnutí informace je spojen s nepřiměřeným zatížením technického rázu (např. požadavek na poskytnutí informace faxem, přičemž ale povinný subjekt takovou technikou nedisponuje). Může se ale samozřejmě jednat i o nepřiměřené zatížení spočívající v časové náročnosti (či pracnosti) poskytnutí informace (tj. jinými slovy „personální“ zatížení), přičemž v takovém případě by mělo mít přednost (je-li to v konkrétní situaci možné) vyhovění požadavku žadatele s promítnutím časové náročnosti do úhrady uplatněné podle § 17 InfZ. V souvislosti s tím je však potřeba mít na paměti, že příslušná úhrada musí být relevantním způsobem zdůvodněna a není možné vyřízení žádosti a priori bez dalšího zpoplatnit jen proto, že jde o agendu, kterou povinný subjekt vnímá subjektivně jako nepřiměřeně zatěžující.

Vzhledem k výše uvedenému je tedy nutno zdůraznit, že zneužití práva je až poslední možností, pro kterou povinný subjekt může informaci odmítnout. Aby se bez dalšího

jednalo o „zneužití práva na informace“, musí přistoupit i „úmysl“ směřující k popření smyslu práva na informace (právo je realizováno za jiným účelem, než je získání informace). Tento úmysl je nutné ze strany povinného subjektu nejen tvrdit, ale též z jeho strany adekvátně doložit (prokázat, odůvodnit).

S ohledem na výše uvedené požadavky, které na rozhodnutí klade zákonná úprava, dospěl odvolací orgán k závěru, že povinný subjekt se v samotném rozhodnutí omezil ve skutečnosti pouze na uvedení důvodu, z jakého poskytnutí požadovaných informací odmítá (záměr způsobit ze strany odvolatele povinnému subjektu nepřiměřenou zátěž) a uvedení skutečnosti, která motivovala odvolatele k podání předmětné žádosti (dle povinného subjektu se jedná o reakci na nevydaný souhlas se stavbou na pozemku obce).

Odvolací orgán na tomto místě opakovaně připomíná, že veškeré důvody a skutečnosti svědčící pro vydání odmítavého rozhodnutí musí být uvedeny přímo v odůvodnění daného odmítavého rozhodnutí.

Povinný subjekt však v první řadě v rámci napadeného rozhodnutí konkrétně nerozebral, jak by jej případné poskytnutí požadovaných informací nepřiměřeně zatížilo. Ze samotné skutečnosti, že se jedná o informace (konkrétně zápisy a usnesení rady a zastupitelstva obce) za delší časový úsek ještě nelze bez dalšího dovozovat, že by jejich poskytnutí způsobilo povinnému subjektu zátěž přesahující běžné pracovní vytížení. Dále pak povinný subjekt neodůvodnil ani nerozvedl, co ho vede k závěru, že odvolatel má v úmyslu prostřednictvím způsobení nepřiměřené zátěže se mu mstit za jeho předcházející nesouhlasné rozhodnutí se stavbou na pozemku obce. Skutečnost, že je žádost o informace podána v časové návaznosti na určité jednání povinného subjektu, se kterým žadatel nesouhlasí, ještě automaticky neznamená, že předmětná žádost představuje vůči tomuto povinnému subjektu šikanózní jednání či mstu. Povinný subjekt musí dostatečně prokázat a odůvodnit, že vedle samotného podání žádosti o informace existují ještě další faktory a skutečnosti, které prokazují zneužití práva na informace a nesou znaky msty či šikany vůči povinnému subjektu (např. chování žadatele k povinnému subjektu, dehonestující vyjadřování na adresu povinného subjektu, apod.).

Podání žádosti o informace, u které se povinný subjekt domnívá, že nese znaky zneužití práva na informace, představuje totiž specifickou situaci, ve které je povinný subjekt de facto nucen zkoumat i důvod, resp. cíl podání dané žádosti o informace. Uvedené vyplývá např. ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2024, č. j. 9 As 26/2024: „...žadatel podle zákona o svobodném přístupu k informacím není povinen uvést důvod, pro který žádost o poskytnutí informace podává. Uplatňování práva na informace je v demokratickém právním státě odůvodněno již tím, že se jednotlivci aktivně podílejí na životě společnosti, realizují v ní své zájmy, uplatňují svá práva a na různých úrovních se účastní řešení otázek veřejného zájmu či dokonce správy věcí veřejných. Takováto odpovědnost vyžaduje přístup jednotlivce k informacím a je na něm, v jaké míře a za jakým účelem se rozhodne toto právo využít.

Tomu odpovídá, že povinný subjekt není oprávněn zkoumat a vyhodnocovat účelnost a důvodnost žádosti (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2007, č. j. 6 As 79/2006–58, č. 1342/2007 Sb. NSS). Odmítnutí žádosti pro zneužití práva nicméně není popřením těchto východisek, nýbrž výrazem toho, že i právo na informace lze uplatňovat jen v ústavním pořádkem vymezeném rámci. Je-li z konkrétních okolností zřejmé, že žádost o poskytnutí informace sleduje účel, jemuž z hlediska ústavního pořádku nelze přiznat ochranu, bylo povinností žalovaného tuto skutečnost zohlednit.“

Povinný subjekt v přezkoumávaném rozhodnutí pouze bez dalšího obecně uvedl, že

zákon o svobodném přístupu k informacím nemůže sloužit jako nástroj pro mstu nebo šikanu povinného subjektu za jeho jednání, které spočívalo ve vydání nesouhlasu s určitou stavbou. Povinný subjekt však nijak v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí neodůvodnil a neprokázal, že důvodem podání předmětné žádosti je skutečně msta či šikana vůči povinnému subjektu.

K tomuto odvolací orgán uvádí, že byť tato skutečnost, tj. podání žádostí o informace v časové návaznosti na vyslovení nesouhlasu se stavbou na pozemku obce, může vyvolat podezření na „odvetný“ motiv odvolatele, odvolací orgán je nucen konstatovat, že uvedenou okolnost nelze považovat v daném případě za faktor, který zcela nepochybně indikuje zneužití práva ze strany odvolatele (srov. např. rozsudky sp. zn. 4 As 385/2019, sp. zn. 14 A 95/2019). Pokud Nevyšší správní soud (srov. rozsudek sp. zn. 5 As 91/2023) nepovažuje za zneužití práva situaci, kdy „neúspěšný“ přestupce po provedeném přestupkovém řízení požádá o informace personálního charakteru týkající se oprávněné úřední osoby rozhodující v tomto řízení (kterou přestupce navíc prokazatelně dehonestuje na internetových stránkách), tím spíš nelze toto zneužití spatřovat v posuzovaném případě. Je třeba uvést, že odvolatel ve svém odvolání uvádí důvod své žádosti, a to zjištění rozhodovací praxe obce v obdobných případech, což představuje zcela legitimní důvod pro podání žádosti o informace.

Za zásadní v tomto případě považuje odvolací orgán rovněž charakter požadovaných informací a postavení žadatele coby vlastníka nemovitosti na území obce, což žadateli garantuje určitá práva zakotvená v zákoně o obcích, jak bylo výše vyloženo. Jedná se o informace (konkrétně o usnesení a zápisy ze zasedání zastupitelstva a usnesení ze zasedání rady), ke kterým má žadatel zaručen de facto přímý přístup zákonem o obcích.

Na základě všech výše uvedených zjištění a závěrů tedy odvolací orgán uzavírá, že povinný subjekt v napadeném rozhodnutí neprokázal a neodůvodnil, že je v případě dané žádosti o informace nutno použít princip zákazu zneužití práva jako důvod pro odmítnutí této žádosti. V takovém případě odvolacímu orgánu nezbyvá, než napadené rozhodnutí zrušit pro nedostatek důvodů (viz výrok II. a III. tohoto rozhodnutí o odvolání).

V.

Dále je odvolací orgán nucen se vyjádřit ke svému rozhodnutí v návaznosti na zrušení přezkoumávaného rozhodnutí povinného subjektu.

V případě informací vymezených ve výroku I. tohoto rozhodnutí, který zahrnuje:

- **usnesení zastupitelstva obce přijatá ve vymezeném období**
- **usnesení rady obce přijatá ve vymezeném období**
- **zápisy z jednání zastupitelstva z vymezeného období, včetně jejich případných příloh**

se jedná o přímo poskytnutelné informace ve vztahu k žadateli, jak již bylo výše vyloženo. Z tohoto důvodu odvolací orgán vydává ve vztahu k uvedeným informacím informační příkaz.

Vzhledem k tomu, že informační příkaz je exekučně vykonatelný a musí tak být jednoznačně formulován, nezbylo odvolacímu orgánu než přikročit rovněž k upřesnění rozsahu požadovaných informací, aby bylo zcela zřejmé, že se informační příkaz netýká v budoucnu vzniklých informací.

K otázce určení rozhodného okamžiku pro vymezení rozsahu požadovaných informací

se Nejvyšší správní soud vyjádřil ve svém rozhodnutí č. j. 6 As 33/2011-83 ze dne 20. 10. 2011 takto: „Z uvedené právní úpravy a jejího výkladu pak vyplývá, že žadatel o informaci již v okamžiku, kdy informaci žádá, musí žádat takovou informaci, která splňuje definiční znaky informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou tedy již existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu. Pokud by Nejvyšší správní soud připustil výklad stěžovatele, že povinný subjekt je zavázán na žádost reagovat podáním informací, které vzniknou až po doručení žádosti, pak by nastala situace, kdy by žadatel o informaci požadoval ve své žádosti poskytnutí budoucích informací, které v době, kdy povinnému subjektu doručil žádost, neexistovaly. Takovýto výklad by byl v rozporu s § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Stěžovatelův výklad, že mu mají být v případě obecného dotazu poskytnuty veškeré informace, které má povinný subjekt ve své dispozici k momentu, kdy poskytuje požadované informace, neobstojí i z důvodů ryze praktických. Zejména u rozsáhlejších souborů dokumentů či u informací komplikovaněji zjistitelných nelze objektivně po povinném subjektu požadovat aktualizaci až do termínu poskytnutí informace. Už jen vyřešení otázky úhrady nákladů před poskytnutím informace by bylo nemožné, kdyby počet dokumentů, které budou jako informace poskytnuty, mohl každým dnem narůstat. Ani této stížnostní námitce tedy Nejvyšší správní soud nemohl vyhovět.“

Rozsah informací tedy odvolací orgán v informačním příkazu omezil od data 1. 7. 2018 do data podání žádosti. Jak již bylo výše rozebráno, za **datum podání žádosti** odvolací orgán považuje datum **20. 11. 2025**.

Dále je nutno uvést, že odvolací orgán prikazuje poskytnout informace uvedené ve výroku I. tohoto rozhodnutí v neanonymizované podobě. Vzhledem k charakteru požadovaných informací a postavení žadatele podle § 16 odst. 2 písm. e) zákona o obcích ve spojení s § 16 odst. 3 zákona o obcích není potřeba dané informace anonymizovat, jelikož žadatel má právo na přímý a neomezený přístup k těmto informacím. Požadovat na povinném subjektu, aby dané informace před poskytnutím odvolateli anonymizoval, by pro něj představovalo zbytečnou zátěž.

Pro úplnost odvolací orgán dodává, že v rámci výpisu ze zápisu ze zasedání Zastupitelstva obce Prosenice, které se konalo dne 3. 12. 2025, který je součástí postoupeného spisového materiálu, je uvedeno, že předmětná žádost zahrnuje zápisy a usnesení ze 39 schůzí zastupitelstva a 142 schůzí rady. Z tohoto vyjádření odvolací orgán dovozuje, že povinný subjekt má k dispozici informace, které jsou specifikovány ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl odvolací orgán k závěru, že informace vyjmenované ve výroku I. tohoto rozhodnutí je namístě v souladu s § 16 odst. 5 InfZ přikázat povinnému subjektu poskytnout odvolateli, jelikož jejich poskytnutí nebrání žádná zákonná překážka.

VI.

Odvolací orgán zrušil napadené rozhodnutí i v části týkající se zbytku žádosti (jedná se o tu část žádosti, která není předmětem informačního příkazu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí), jelikož ani pro tuto část žádosti nelze odmítnout z důvodu zneužití na práva na informace, jak bylo výše vyloženo. Odvolací orgán současně přikázal danou část žádosti znovu ze strany povinného subjektu projednat, tj. vyřídit (viz výrok III. tohoto rozhodnutí).

Výrok III. tohoto rozhodnutí zahrnuje ty části žádosti, kterými jsou požadovány:

1. zápisy ze schůzí rady včetně

- **případných příloh**
- **prezenčních listin z jednotlivých schůzí rady**
- **výsledků hlasování jednotlivých členů rady na schůzích rady**

2. prezenční listiny z jednotlivých zasedání zastupitelstva obce

3. výsledky hlasování jednotlivých členů zastupitelstva na zasedání zastupitelstva.

Uvedené informace je nutno vztáhnout k období od 1. 7. 2018 do dne podání předmětné žádosti, tzn. do 20. 11. 2025 (k vymezení konce časového úseku, ke kterému se požadované informace mají vztahovat viz výše).

Odvolací orgán nemohl přikázat poskytnout zápisy z jednání rady obce včetně jejich případných příloh a vrátil příslušnou část žádosti povinnému subjektu k novému projednání, jelikož tyto zápisy nepředstavují dokumenty, k nimž má žadatel zaručen přímý a neomezený přístup podle zákona o obcích - viz výše citovaný § 16 odst. 2 písm. e) daného zákona. K těmto zápisům a jejich případným přílohám je tedy nutno ve vztahu k žadateli přistupovat jako ke kterékoliv jiné informaci z působnosti povinného subjektu. Při jejich poskytování je potřeba zkoumat, zda některé z jejich částí není potřeba z poskytnutí vyloučit - typicky je potřeba vyloučit z poskytnutí (anonymizovat) osobní údaje.

K části žádosti požadující prezenční listiny z jednotlivých zasedání zastupitelstva obce a schůzí rady obce a výsledky hlasování jednotlivých členů zastupitelstva a rady obce na jejich zasedáních/schůzích je nutno uvést následující. Podle § 95 zákona o obcích *se o průběhu zasedání zastupitelstva obce pořizuje zápis, který podepisuje starosta nebo místostarosta a určení ověřovatelé. V zápise se vždy uvede počet přítomných členů zastupitelstva obce, schválený pořad jednání zastupitelstva obce, průběh a výsledek hlasování a přijatá usnesení.* Podle § 101 odst. 4 zákona o obcích *rada obce pořizuje ze své schůze zápis, který podepisuje starosta spolu s místostarostou nebo jiným radním. V zápise se vždy uvede počet přítomných členů rady obce, schválený pořad schůze rady obce, průběh a výsledek hlasování a přijatá usnesení.* Uvedené informace tedy nejsou v podobě/struktuře poptávané odvolatelem obligatorní náležitostí ani zápisů ze zasedání zastupitelstva, ani zápisů ze schůzí rady, povinný subjekt tedy nemá povinnost uvedené informace vytvářet a disponovat s nimi.

Odvolací orgán nemá ze strany povinného subjektu informaci o tom, zda součástí příslušných zápisů, které má povinný subjekt dle všeho k dispozici, jsou i výslovně poptávané prezenční listiny a výsledky hlasování jednotlivých členů daných orgánů obce. Odvolací orgán tedy nemohl přikázat tyto informace poskytnout odvolateli, jelikož není zřejmé, zda dané informace u povinného subjektu vůbec existují.

Vzhledem ke skutečnostem uvedeným v odůvodnění tohoto rozhodnutí tedy odvolací orgán rozhodl výrokem č. III. tak, že napadené rozhodnutí povinného subjektu ve vztahu k požadovaným informacím (vyjma informací přikázaných poskytnout výrokem č. I. tohoto rozhodnutí) zrušil a přikázal danou věc v příslušné části k novému projednání.

VII.

Jak již odvolací orgán zmínil výše, v souladu s § 16 odst. 5 InfZ zkoumal, zda lze v případě informací zahrnutých pod výrok III. toho rozhodnutí vydat tzv. informační příkaz, tj. vykonatelným rozhodnutím přikázat povinnému subjektu poskytnutí požadovaných informací odvolateli, přičemž dospěl k závěru, že toto nelze. V případě daných informací nelze s jistotou konstatovat, že jejich případnému poskytnutí nebrání žádná zákonná překážka, či zda dané informace vůbec existují.

P o u č e n í

Proti výroku č. I. tohoto rozhodnutí se nelze podle § 16 odst. 5 InfZ dále odvolat.

Proti výroku č. II. tohoto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 věta první správního řádu dále odvolat.

Proti výroku č. III. tohoto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 věta první správního řádu dále odvolat.

JUDr. [REDACTED]

v zastoupení vedoucí oddělení
legislativy a dozoru

Rozdělovník:

- 1.odvolatel
- 2.povinný subjekt
- 3.spis